

ЗОРА

Въ единъ отъ най прѣятни те лѣтни дни, когато, зората отъ никога почти посѣщеніе не е имала. Въ пълно си право, помислила тя, за таково ѝ безчестіе да се потъжи на боговете. Като казала че: челоуѣцѣите твърде малко я обычатъ я толкова помного іоще оныя, които я весма често отъ всички си сыли припѣватъ и толкова високо славятъ. Недей си ушаква честѣ и недей се тѣжи за сѣдбината си, отговори ѝ богинята на мѣдроста, : — Негли че мени е подобре? — Погледни оныя, които да те презиратъ казвашъ, и виждь съ кой найотвратителный порокъ (лѣнность та) на свѣтъ те трампатъ; погледниги само, когато заранъ, покрай тѣхъ минувашъ, пакъ, щешъ видя че, въ пазухата на мъртвыятъ сѣнъ лежатъ и гниятъ както тѣлесно тѣй и душевно.

Но пакъ, защо и за какво да се ушаквашъ? Негли че нѣмашъ прѣатели? белкимъ си толкова много мыслишь намразена отъ цѣль свѣтъ. Или че напротивъ нѣмашъ толкова и толкова прѣатели и убожатели? На че, всичко Бестество като ся съ тебе наслаждава, слави тя и убожава. Всякій ся цвѣтъ, отъ твоята сѣйность сабужда и ся облича въ новата си нерѣстна красота. Прѣятните птичны гласове, нали тебе поздравляватъ, като ся іоще, всяка старай съ новъ нѣкой си начинъ, за да можѣ, непостояната ти настоящность да развесели. Трудолюбивите землѣделцы, и прилѣжателныятъ мѣдрецъ, никоги неотсутствувать, отъ да поздравятъ появленіето ти: Тый ся отъ чашата, която имъ ты простирашъ, съ здравіе и ячина, благодареніе и животъ напояватъ: Тый сѣ стократно порадостни, като ся слободно съ тебе наслаждаватъ, и найпаче когато не сѣ убѣспокояватъ отъ оный несносный челоуѣческій рой, които и на полудень, единъ другому „доброутро“ казватъ. Защо прочее да ся тѣжишь? на че ся доказва, да си поблагополучна отъ мене.